

Mehrsprachige Info

Determinarea forfetară de bază

Die Basispauschalierung

Lucrătorii care desfășoară activități independente și liber-profesioniștii pot aplica așa-numita determinare forfetară de bază atât pentru cheltuieli de administrare, cât și pentru deducerea TVA-ului achitat în amonte. Acest lucru înseamnă că parte din cheltuielile de administrare și TVA-ul achitat în amonte sunt determinate cu o rată fixă. Pentru aceasta nu mai este necesară punerea la dispoziție de documente justificative. Veniturile trebuie întotdeauna înregistrare cu acuratețe.

În plus față de determinarea forfetară de bază, în cazul anumitor lucrătorii care desfășoară activități independente, fără a ține evidență contabilă, precum farmaciști, hangii, agenți comerciali, comercianți cu amănuntul de produse alimentare și băcani, sportivi, artiști și scriitori și pentru micii întreprinzători se aplică regulamente proprii de determinare forfetară (informații detaliate despre determinările forfetare individuale în funcție de domeniul de activitate se găsesc în fișele noastre informative "Determinarea forfetară pentru comercianții fără obligația de a ține evidența contabilă", „Determinarea forfetară pentru servicii hoteliere începând din 2013”, „Determinarea forfetară pentru comerțul cu alimente și mărfuri mixte”, „Determinare forfetară pentru farmaciști”, „Cheltuielile de administrare și determinarea forfetară a TVA-ului achitat în amonte pentru agenți comerciali” și Determinare forfetară pentru micii întreprinzători).

Determinare forfetară de bază pentru cheltuielile de administrare

Condițiile obligatorii pentru determinarea forfetară sunt

- să nu existe obligația ținerii evidenței contabile (ca în cazul unui GmbH, de exemplu),
- să nu se conducă o contabilitate în partidă dublă,
- cifra de afaceri din anul precedent a întreprinderii să nu fie mai mare de 220.000 € și
- din declarația fiscală trebuie să reiasă faptul că se va aplica determinarea forfetară.

Indicație:

În paralel trebuie realizată contabilitatea completă prin metoda „de casă” (registru jurnal de încasări și plăți).

Atenție:

În cazul în care un operator economic, care până în prezent își ținea evidența contabilă, folosește pentru prima dată determinarea forfetară, se vor determina profitul, respectiv pierderea rezultate din tranziție.

Valoarea sumei forfetare a cheltuielilor de administrare este de 12% din cifra de afaceri netă, dar maxim 26.400 €.

Pentru anumite activități, această valoare este de 6%, maxim 13.200 €. Aici sunt incluse veniturile obținute din activități de administrare a activelor, remunerații și alte indemnizații conform participației substanțiale la o societate de capital (de exemplu, asociat-administrator cu o participație de peste

25%), precum și veniturile din activitatea de scriitor, lector, om de știință, profesor sau educator ca și veniturile obținute din activitățile de consultanță comercială și tehnică (consultanți). În cazul în care activitatea merge dincolo de o simplă consiliere, valoarea sumei forfetare este de 12%. Acest lucru este valabil, de exemplu, pentru elaborarea planurilor de construcție, efectuarea de calcule statice, supraveghere, evidență contabilă și decorare a vitrinelor.

Indicație:

Prin suma forfetară a cheltuielilor de administrare de 12%, respectiv 6%, sunt decontate în special:

amortizarea prin uzură Afa (Absetzung für Abnutzung) a investițiilor, costuri pentru aprovizionarea cu energie, vehicule, chirie, reparații, telefon, dobânzi, unelte, consumabile, asigurări, publicitate, cheltuieli de deplasare etc. Cheltuielile de consultanță fiscală pot fi deduse cu titlu de cheltuieli excepționale.

Suma forfetară este o valoare netă. În cazul necalificării pentru scutire de la plata TVA-ului (de exemplu, în calitate de mici întreprinzători), care are drept consecință pierderea dreptului de deducere a TVA-ului achitat în amonte, TVA-ul nedeductibil aferent cheltuielilor de administrare forfetare constituie un factor de cost.

Indicație:

Începând cu evaluarea din 2019, nu va exista nicio opțiune simplificată pentru întreprinzătorii exonerati de la plata taxei și pentru persoanele private de a utiliza partea de reducere a profitului din impozitul pe cifra de afaceri aferent cheltuielilor forfetare pentru administrare, în cuantumul sumei forfetare calculate de scutire de la plata TVA-ului. Deoarece nu este posibilă nicio altă abordare forfetară, începând din 2019, numai taxa pe valoare adăugată plătită efectiv (= taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă intrărilor) poate fi utilizată pentru a reduce profiturile în plus față de cheltuielile forfetare de administrare.

Pe lângă suma forfetară, următoarele cheltuieli sunt scăzute din profit:

- recepția mărfurilor, în conformitate cu registrul de recepție a mărfurilor (Wareneingangsbuch) (bunuri comerciale, materii prime, semifabricate, materiale auxiliare și ingrediente)
- salariile, remunerațiile și alte costuri salariale (partea de contribuție datorată de angajator la asigurări sociale de stat (Sozialversicherung), contribuția angajatorului la Fondul privind compensarea prin alocații a obligațiilor de întreținere familiale (Familienlastenausgleichsfond), taxa comunală, finanțare privind indemnizația de desfacere a contractului de muncă)
- salariile din străinătate, în măsura în care acestea sunt acordate direct pentru bunuri sau servicii
- Contribuțiile operatorului economic la asigurarea obligatorie legală de sănătate, în caz de accident sau boală profesională și pentru pensie și contribuțiile privind asigurarea pentru șomaj (Kranken-, Unfall- und Pensionsversicherung) și contribuțiile obligatorii la Casa de Asigurări Ocupațională (betrieblichen Vorsorgekassen).
- Cheltuielile de călătorie și de deplasare în măsura în care sunt compensate printr-o rambursare a costurilor de aceeași valoare; aceste cheltuieli de călătorie și de deplasare reduc baza de evaluare pentru calcularea cheltuielilor forfetare de administrare.

Veniturile operaționale (cifră de afaceri) trebuie tot timpul înregistrate și evaluate la valoarea reală.

Contul tranzitoriu, adică sumele care sunt încasate și cheltuite în numele și în contabilitatea unui terț, nu trebuie evaluate nici ca venituri, nici ca și cheltuieli.

Exemplu:	€	€
Cifră de afaceri (netă)	200.000	
Compensarea efectivă a costurilor de călătorie și deplasare		1.000,--
Suma intrărilor operaționale		201.000,--
Vânzare de mărfuri (net)	- 90.000	
Cheltuieli cu personalul	- 40.000	
Costuri adiacente la salarii (KommSt- impozit local, cota la casa de asigurări de sănătate DG-Anteil GKK, DZ- suprataxă la contribuția angajatorului la fondul de compensare a susținerii familiei, DB contribuția angajatorului la fondul de compensare a susținerii familiei)		- 19.200,--
Salarii din străinătate (net)	- 2.000	
Contribuții de asigurări sociale aferente activității lucrative	- 6.000	
Compensarea efectivă a costurilor de călătorie și deplasare	- 1.000,--	
12% din valoarea sumei forfetare a cheltuielilor administrative de 200.000	- 24.000,--	
Suma cheltuielilor întreprinderii	- 182.200,--	
Câștig	18.800,--	
Suma scutită de la impozitul pe profit (13%)	- 2.444,--	
Pentru impozitare	16.356,--	

Mod de procedare la factură cu suma brută

În cazul în care veniturile și cheltuielile sunt înregistrate cu valoarea brută (inclusiv TVA), atunci plata TVA-ului datorat este o altă cheltuială operațională și un credit de TVA constituie un venit operațional.

Ulterior, TVA-ul achitat în amonte efectiv din cheltuielile de administrare „supuse forfetării” poate fi în plus dedus prin reducerea profitului atunci când se solicită numai determinarea forfetară a cheltuielilor de administrare.

În cazul în care și TVA-ul achitat în amonte este determinat forfetar, TVA-ul achitat în amonte forfetar și TVA-ul achitat în amonte din achizițiile de active fixe trebuie evaluate ca și cheltuieli operaționale.

Practic, operatorul economic are dreptul să aleagă dacă înregistrează veniturile și cheltuielile cu suma brută (metoda sumei brute) sau netă (metoda sumei nete). Cu toate acestea, în practică, în mare măsură s-a aplicat metoda sumei nete.

Atenție:
În cazul în care determinarea forfetară de bază este utilizată cu privire la TVA-ul achitat în amonte (1,8% din cifra de afaceri, vezi la jos la „Determinare forfetară pentru TVA-ul achitat în amonte”), atunci contul de încasări-cheltuieli este realizat în mod obligatoriu conform metodei sumei brute

Compararea avantajelor

Pentru a putea decide dacă determinarea forfetară de bază este una avantajoasă sau dimpotrivă avantajoasă a fi o înregistrare completă a cheltuielilor operaționale, se recomandă efectuarea unui calcul comparativ cu cifrele din anul precedent.

Cu toate acestea, obligațiile privind evidența documentelor se modifică foarte puțin: Venitul curent, TVA-ul, TVA-ul achitat în amonte, vânzarea de mărfuri și salariile trebuie înregistrate la fel ca până în prezent. Indexul activelor fixe este singurul care nu mai trebuie întocmit, deoarece amortizarea prin uzură

AfA (Absetzung für Abnutzung) este decontată cu valoarea sumei forfetare a cheltuielilor operaționale. Din cauza unei posibile tranziții viitoare în contul de încasări-cheltuieli, se recomandă ca activitatea de indexare a activelor fixe să fie realizată în continuare.

Fiecare operator economic are posibilitatea să treacă de la determinarea forfetară de bază înapoi la contul de încasări-cheltuieli. Cu toate acestea, în cazul unei astfel de schimbări, determinarea forfetară poate fi refăcută cel mai devreme după expirarea termenului de 5 ani de comercializare.

Indicație:

Decizia dacă se solicită determinare forfetară de bază pentru cheltuieli de administrare trebuie luată cel mai târziu la depunerea declarației fiscale. Nu este necesară o cerere separată. Cu toate acestea, din declarația fiscală trebuie să reiasă faptul că se va aplica determinarea forfetară. Acest lucru se face în formularul E1a prin bifarea pe prima pagină și prin înregistrarea cheltuielilor operaționale determinate forfetar în codul 9259.

Determinare forfetară pentru TVA-ul achitat în amonte

Pentru activitățile a căror cifră de afaceri în anul precedent nu depășește 220.000 € se poate solicita și determinarea forfetară a TVA-ului achitat în amonte la 1,8% din cifra de afaceri netă (fără cifrele de afaceri obținute din operațiuni auxiliare, cum ar fi de exemplu, vânzările de active fixe, maxim 3.960 €).

Atenție: Acest lucru poate duce la diferite baze de evaluare pentru sumele forfetare din impozitul pe venit și din impozitul pe cifra de afaceri.

Din 2016, condițiile pentru determinarea sumei forfetare a sumelor deductibile corespunzătoare TVA-ului achitat în amonte au fost aliniate la condițiile pentru determinarea sumei forfetare a cheltuielilor de administrare. Dacă există obligația de a ține evidența contabilă sau dacă aceasta este ținută în mod voluntar, aplicarea determinării forfetare de bază pentru TVA-ul achitat în amonte este exclusă.

Pe lângă suma forfetară, TVA-ul achitat în amonte (taxa pentru achiziții, TVA pentru import) este luat în considerare la:

- achiziția sau producția de active fixe, al căror cost net depășește 1.100 €, fără pragurile minime, terenuri din imobilizări corporale
- mărfuri, materii prime, semifabricate, materiale auxiliare, ingrediente,
- salarii din străinătate.

Solicitarea determinării forfetare a TVA-ului achitat în amonte se aduce la cunoștința Administrației Fiscale (Finanzamt) printr-o declarație cu format liber ales. În acest scop, suma forfetară a TVA-ului achitat în amonte se înregistrează în codul de identificare 084 din declarația fiscală anuală U1 privind TVA-ul. Acest lucru poate fi făcut până la intrarea în vigoare a deciziei anuale privind TVA-ul

Declarația obligă operatorul economic pentru o perioadă de minim 2 ani calendaristici. Acesta poate fi revocată cu efect numai la începutul unui an calendaristic. Revocarea trebuie declarată în scris la Administrația Financiară (Finanzamt) până la intrarea în vigoare a deciziei. Determinarea forfetară a TVA-ului achitat în amonte poate fi refăcută cel mai devreme după expirarea termenului de cinci ani calendaristici.

Determinarea forfetară de bază pentru impozitul pe venit și TVA poate fi aleasă în mod independent una de alta (în cazul în care determinarea forfetară de bază este utilizată numai cu privire la TVA-ul achitat în amonte, contul de încasări-cheltuieli este realizat în mod obligatoriu conform metodei sumei brute.

Legătura cu suma scutită de la impozitul pe profit

În cazul în care profitul este determinat conform ratelor medii sau prin determinare forfetară parțială sau totală și numai parțial cu sume forfetare, în ciuda sumei de bază scutită de la impozit, nu se poate revendica o sumă scutită de la impozitul pe profit în funcție de investiții.

În cazul în care, pe lângă suma de bază scutită de la plata impozitului se revendică și o sumă scutită de la impozitul pe profit în funcție de investiții (de exemplu, prin investiții, respectiv achiziționarea unor hârtii de valoare favorizate), se va renunța la determinarea forfetară de bază și toate cheltuieli de administrare trebuie dovedite prin documente justificative. Detalii în această privință puteți găsi în fișa informativă „[Suma scutită de la plata impozitului pe profit](#)”.